

Sygn. akt III AUa 1026/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Ansion (spr.)
Sędziowie	SSA Maria Pierzycka - Pająk SSA Maria Małek - Bujak
Protokolant	Sebastian Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2016 r. w Katowicach

sprawy z odwołania S. P. (S. P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodka Zamiejscowego w Rybniku

z dnia 11 marca 2015 r. sygn. akt IX U 23/15

zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie.

/-/SSA M.Pierzycka-Pająk /-/SSA J.Ansion /-/SSA M.Małek-Bujak

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

Sygn. akt III AUa 1026/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 listopada 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art. 83 ust. 1, art. 36, art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 13 pkt 4, art.14 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że ubezpieczona S. P., jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz nie podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 20 maja 2014r.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż okoliczności towarzyszące zgłoszeniu do ubezpieczeń oraz deklarowanym podstawom wymiaru składek wskazują, iż zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych miało na celu obejście prawa. Po krótkim okresie od zgłoszenia działalności gospodarczej, ubezpieczona wystąpiła z roszczeniem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczona wniosła o jej zmianę przez ustalenie, że jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 20 maja 2014r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 11 marca 2015r., sygn. akt IX U 23/15, Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku zmienił decyzję organu rentowego z dnia 7 listopada 2014r. w ten sposób, że stwierdził, iż ubezpieczona, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od 20 maja 2014r. oraz podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 20 maja 2014r.

Sąd I instancji ustalił, że ubezpieczona od dnia 20 maja 2014r. prowadziła działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży hurtowej i detalicznej samochodów osobowych i furgonetek (...). Z tego tytułu dokonała zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych od dnia 20 maja 2014r., deklarując następujące podstawy wymiaru składek: za 05/2014 - 3.625,16 zł, za okres od 06/2014 do 07/2014 - 9.365,00 zł miesięcznie, za 08/2014 - 1.208,36 zł. Składki na ubezpieczenie społeczne zostały opłacone z zarobków męża. Ubezpieczona obecnie przebywa z rodziną w Szwajcarii. Jej mąż pracuje tam w charakterze dekarza. Starszy syn ma sześć lat. Ubezpieczona zamierza powrócić do kraju, dlatego zdecydowała się na rozpoczęcie działalności w Polsce, która ma być dla niej źródłem utrzymania.

Jak wynika z ustaleń faktycznych, ubezpieczona interesuje się motoryzacją, a również posiada liczne znajomości za granicą, które pozwalałyby tanio sprowadzać samochody dobrych marek do Polski, by sprzedawać je po atrakcyjnych cenach.

W okresie prowadzenia działalności gospodarczej ubezpieczona dokonała sprzedaży jednego samochodu marki O. (...) rocznik 1999, zakupionego w Polsce. Matka ubezpieczonej posiada w Polsce posesję, gdzie można wystawiać do sprzedaży samochody, co jest bardzo pomocne w sytuacji rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy dał w całości wiarę zeznaniom ubezpieczonej, ponieważ są one przekonujące, spójne, jednoznacznie wskazujące na faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej w spornym okresie, a ponadto znajdują potwierdzenie w zebranej w sprawie dokumentacji. Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, kompletny, spójny i logiczny, przez co, mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd I instancji uznał, że odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Powołując treść regulacji art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1, art. 11 ust. 2, art. 13 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, Sąd Okręgowy stwierdził, że sporna kwestia sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczona faktycznie prowadziła działalność gospodarczą i w związku z tym podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Zdaniem Sądu Okręgowego, przeprowadzone postępowanie wykazało, iż ubezpieczona od dnia 20 maja 2014r. faktycznie prowadziła działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży samochodów osobowych. Prowadzenie działalności gospodarczej znalazło swoje potwierdzenie w dokumentach

takich, jak: deklaracje VAT, księga przychodów i rozchodów, umowy kupna i sprzedaży samochodu osobowego, rachunki. Natomiast organ rentowy w toku procesu nie wykazał, że ubezpieczona nie wykonywała działalności gospodarczej, a tym samym, brak jest podstaw do wyłączenia ubezpieczonej z ubezpieczeń społecznych z tego tytułu. To, że działalność gospodarza przynosiła zerowe, czy niewielkie przychody, nie jest argumentem świadczącym o niewykonywaniu takiej działalności gospodarczej i takim argumentem nie jest fakt opłacenia składek ZUS z innego źródła, aniżeli przychody z działalności gospodarczej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji zaskarżonego orzeczenia.

Apelację od wyroku wniósł organ rentowy.

Apelujący zaskarżając wyrok w całości, zarzucił:

1. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia - tj. art. 233 k.p.c. przez dokonanie oceny dowodów w sposób niewszerechny i sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego oraz poczynienie ustaleń faktycznych niezajdujących oparcia w zebranych materiale dowodowym:

a) w zakresie, w jakim Sąd nie nadał znaczenia okoliczności, że odwołująca dokonała zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej z maksymalną podstawą wymiaru składek na krótki okres (2,5 miesiąca) przed powstaniem absencji związanej z macierzyństwem,

b) w zakresie, w jakim Sąd nie nadał znaczenia okoliczności, że przychody, jakie odwołująca miała osiągnąć z prowadzonej przez siebie aktywności, wynikały ledwie z kilku transakcji, przy czym, pierwsze transakcje miały mieć miejsce dopiero w sierpniu 2015r. już po urodzeniu dziecka, a przychód z tego tytułu był wątpliwy i znikomy, zwłaszcza biorąc pod uwagę koszty tej aktywności,

c) w zakresie, w jakim Sąd nie nadał znaczenia okoliczności, że odwołująca przebywa w Szwajcarii i faktycznie nie kontynuuje działalności,

d) w zakresie, w jakim Sąd uznał za rzeczywiste i prawnie doniosłe, że odwołująca, na niespełna dwa miesiące przed porodem, rzeczywiście była zainteresowana faktycznym prowadzeniem działalności gospodarczej - a więc działalności zarobkowej, prowadzonej w sposób zorganizowany i ciągły, i mogła mieć, zważywszy na przedmiot, charakter i rozmiar tej działalności, podstawy do przyjęcia, iż działalność ta będzie na tyle dochodowa, że przyniesie przychody pozwalające na opłacanie składek od zadeklarowanej podstawy wymiaru, pozostałych kosztów oraz przyniesie zysk (zarobek);

2. błędne ustalenie stanu faktycznego przez przyjęcie, że odwołująca od 20 maja 2014r. prowadziła działalność gospodarczą, tj. zarobkową działalność wytwórczą, handlową, usługową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły;

3. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń w zw. z art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej przez przyjęcie, że w stosunku do odwołującej spełnione zostały przesłanki do uznania ją za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, podczas, gdy w rzeczywistości takie przesłanki nie istnieją;

Wskazując na powyższe zarzuty, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania w całości, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, że jak wynika z ewidencji sprzedaży, w okresie od maja do lipca 2014r. odwołująca nie sprzedała żadnej rzeczy, następnie w dniu 16 sierpnia 2015r. odwołująca miała sprzedać mikser za 159 zł,

we wrześniu - towar pod nazwą M. za 520 zł, toster za 179 zł, klawiaturę

za 120 zł oraz samochód osobowy za 11.000 zł (zakupiony za 10.000 złotych). Nadto

z podatkowej księgi przychodów i rozchodów wynika, że odwołująca miała w dniu

4 sierpnia 2015r. sprzedać telewizor, który podobnie jak mikser M., został wprowadzony do ewidencji z majątku osobistego. Z kolei samochód osobowy został nabyty i sprzedany w kraju. Z samej sprzedaży osiągnęła bardzo mały wynik -

ze sprzedaży samochodu - 1.000 zł, ze sprzedaży klawiatury, toster i miksera G. - po niecałe 60 zł z każdej z tych rzeczy - razem mniej, niż 180 zł, co do miksera M. i telewizora - według dowodu wewnętrznego towary te w dniu wniesienia warte były 2.828,40 zł, a sprzedano je za 4.059,10 zł, czyli marża odwołującej wynosiła 1.230 zł.

Apelujący zaakcentował fakt, że zasady doświadczenia życiowego wskazują,

iż żaden racjonalny przedsiębiorca rozpoczynający, czy nawet prowadzący działalność gospodarczą, nie maksymalizuje kosztów i nie deklaruje wysokiej składki

na ubezpieczenia społeczne, zwłaszcza, jeśli nie ma zagwarantowanych przychodów, wystarczających na pokrycie kosztów działalności i choćby minimalnego zysku - przeciwne ustalenia Sądu są nie do pogodzenia z zasadami doświadczenia życiowego

i praktyką obrotu gospodarczego, a także z samą istotą działalności gospodarczej, która z definicji musi mieć charakter zarobkowy, stanowisko to wybrzmiewa tym bardziej w stanie faktycznym, w którym odwołująca wypracowała znikome przychody, czego jednak Sąd w ogóle nie wziął pod uwagę. Odwołująca nie wykazała żadnych racjonalnych przesłanek, na których mogłaby opierać przekonania,

że prowadzona działalność będzie mieć charakter zarobkowy - jej zapewnienia w tym zakresie były całkowicie gołosłowne i sprzeczne z zebrany materiał dowodowy.

Wskazując na stanowisko judykatury, organ rentowy podniósł, że nie sposób przyjąć, aby działaniom odwołującej, towarzyszącym zgłoszeniu podjęcia działalności gospodarczej przypisać cel zarobkowy, skoro z góry założone i wygenerowane

przez nią koszty, nie znalazły pokrycia w przychodach, skoro te zostały osiągnięte jedynie w znikomym zakresie, co z góry wykluczało możliwość osiągnięcia zarobku. Deklarowanie wysokich podstaw wymiaru składek bez wątplenia nie było działaniem ani opłacalnym, ani racjonalnym z punktu widzenia reguł obrotu gospodarczego.

Skarżący zakwestionował stanowisko Sądu Okręgowego, jakoby okoliczność, czy prowadzona przez odwołującą działalność, miała charakter zarobkowy (była dochodowa, czy dochody były zerowe) nie ma żadnego znaczenia dla oceny,

czy działalność gospodarcza była wykonywana, bowiem w art. 13 pkt 4 u.s.u.s chodzi o faktyczne wykonywanie działalności pozarolniczej, w tym działalności gospodarczej. Pojęcie to należy rozumieć w sposób przyjęty w ustawie z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej, co oznacza, że wykonywanie działalności pozarolniczej (gospodarczej) w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy systemowej, to rzeczywista działalność o cechach określonych w art. 2 ust. 1 ustawy

o swobodzie działalności gospodarczej, czyli działalność zarobkowa, wykonywana

w sposób zorganizowany i ciągły (tak też wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z 13 listopada 2014r., sygn. akt III AUa 312/14 - publik. Portal Orzeczeń Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, czy wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 28 października 2014r., sygn. akt III AUa 64/14 - publik. Portal Orzeczeń Sądu Apelacyjnego w Łodzi).

Apelujący podkreślił również, że stosunek ubezpieczenia społecznego

ma charakter następczy wobec faktu prowadzenia działalności gospodarczej i powstaje wówczas, gdy działalność ta jest rzeczywiście prowadzona. Jeżeli działalność nie została podjęta i nie była realizowana lub też określona aktywność podmiotu nie miała charakteru działalności gospodarczej, wówczas nie może powstać stosunek ubezpieczeniowy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest zasadna.

Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe, jednakże wadliwie ocenił zgromadzony materiał dowodowy, co ostatecznie doprowadziło do nieprawidłowej oceny prawnej zgłoszonego przez ubezpieczoną odwołania.

W rozpoznawanej sprawie okoliczności sporne sprowadzały się do ustalenia, czy ubezpieczona, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1442 j.t.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Stosownie do art. 8 ust. 6 pkt 1 cyt. Ustawy, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej. W myśl art. 11 ust. 2, dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 5. Z kolei w myśl art. 12 ust. 1 w/w ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Zgodnie zaś z art. 13 pkt 4, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne w następujących okresach: osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczona, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, bowiem postępowanie dowodowe wykazało, że faktycznie prowadziła działalność gospodarczą, polegającą na sprzedaży samochodów osobowych.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, stanowisko Sądu I instancji jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015r., 584 j.t.), działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

W powołanym unormowaniu chodzi o faktyczne wykonywanie działalności gospodarczej. Na gruncie tej ustawy, tj. art. 2, przyjmuje się, że wykonywanie działalności pozarolniczej (gospodarczej) w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, to rzeczywista działalność zarobkowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. W judykaturze sformułowano znaczenie pojęcia „pozarolniczej działalności gospodarczej”. W uchwale Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1991r., sygn. akt III CZP 117/91, OSP 1992, z. 11-12, poz. 235, sformułowano cechy działalności gospodarczej, wskazując na: zawodowy (zatem nie amatorski, nie okazjonalny) charakter działalności; podporządkowanie się zasadom racjonalnego gospodarowania (regułom opłacalności i zysku); powtarzalność działań

(standaryzacja transakcji, seryjność produkcji, stała współpraca); uczestnictwo w obrocie gospodarczym. Podstawową cechą działalności gospodarczej jest jednak jej zarobkowy charakter. W wyroku NSA w Warszawie z dnia 24 listopada 2011r., sygn. akt II GSK 1219/10, G.Prawna 2012/21/7, zostało stwierdzone wprost, że dla oceny, czy dany podmiot wykonuje działalność gospodarczą, konieczne jest stwierdzenie zarobkowego charakteru tej działalności. A zatem, o zakwalifikowaniu danej działalności, jako działalności gospodarczej, przesądza kryterium obiektywne, czyli ustalenie, czy dany podmiot prowadzi działalność, która obiektywnie może przynieść dochód.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, stanowisko skarżącego w kwestii faktycznego niewykonywania przez odwołującą działalności gospodarczej w spornym okresie, której podjęcie miało na celu jedynie uzyskanie wysokich świadczeń z tytułu macierzyństwa, jest uzasadnione.

Po zarejestrowaniu działalności gospodarczej w dniu 20 maja 2014r., ubezpieczona nie podjęła żadnych działań faktycznych w celu zorganizowania miejsca pracy, utworzenia wydzielonej części placu na nieruchomości matki na parking dla sprowadzanych samochodów.

Brak działalności wytłumaczyła na rozprawie w dniu 17 maja 2016r. faktem, że znajomy, który miał pomagać w sprowadzaniu z zagranicy aut - wycofał się z wcześniej proponowanej pomocy.

Działania, na które powoływał się Sąd Okręgowy, wystąpiły już po urodzeniu dziecka i również trudno przyznać im cechy „prowadzenia działalności gospodarczej” w rozumieniu wcześniej przywołanych przepisów prawa oraz orzeczeń sądowych. Tego faktu ubezpieczona nie kwestionowała.

A zatem formalne dokonanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej było działaniem mającym na celu upozorowanie rozpoczęcia i prowadzenia tej działalności. Rozpoczęcie działalności gospodarczej powinno być działaniem konsekwentnym pod względem organizacyjnym, ekonomicznym, marketingowym i finansowym.

W tym kontekście interesujące jest zadeklarowanie podstawy wymiaru składek w maju 2014r. i sztuczne, radykalne podwyższenie tej podstawy od lipca 2014r., bez żadnej zmiany w zakresie braku faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej - co dowodzi czysto instrumentalnego wykorzystania obowiązującego stanu prawnego tylko i wyłącznie w celu uzyskania podwyższonych świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

Z ewidencji sprzedaży wynika, że w okresie od maja do lipca 2014r. ubezpieczona nie osiągnęła żadnego przychodu, przy kosztach w kwocie 898,74 zł.

Dopiero po urodzeniu dziecka w sierpniu 2014r. przychód wyniósł 3.006,51 zł, a koszty 384,93 zł (sprzedaż telewizora), zaś we wrześniu 2014 r. płatnik wykazała zakup samochodu osobowego O. (...) za kwotę 10.000 zł, a następnie jego sprzedaż za kwotę 11.000 zł.

W dokumentacji rozliczeniowej odwołująca zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za maj 2014r. w kwocie 3.625,16 zł, za miesiące od lipca do sierpnia 2014 r. w kwocie 9.365 zł i za miesiąc sierpień 2014r. w kwocie 1.208,36 zł.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, zmiana deklarowanej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, winna pozostawać w relacji do uzasadniającego ją każdomiesięcznego przychodu, nie może zaś ulegać dowolnej korekcie, wyłącznie z uwagi na perspektywę skorzystania z zasiłku macierzyńskiego. Tymczasem zadeklarowana przez ubezpieczoną podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne pozostawała w całkowitym oderwaniu nie tylko od faktycznej wysokości uzyskiwanych przychodów, ale i od faktu, że ubezpieczona działalności do urodzenia dziecka nie rozpoczęła.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, zakres działań, jakie podjęła ubezpieczona po zarejestrowaniu działalności gospodarczej (a właściwie ich brak), nie mógł dać podstaw do przyjęcia, że osiągnie ona przychód uzasadniający wskazanie tak wysokiej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Jak trafnie podnosił apelujący, nie sposób przyjąć, aby działaniom odwołującej, towarzyszącym zgłoszeniu działalności gospodarczej, przypisać cel zarobkowy, zaś deklarowanie wysokich podstaw wymiaru składek nie było działaniem ani opłacalnym, ani racjonalnym z punktu widzenia obrotu gospodarczego. Jak wynika z ustaleń faktycznych, ubezpieczona zarejestrowała działalność gospodarczą, będąc w ciąży, miała więc świadomość, że ciężar opłacania wysokich składek poniesie przez krótki okres, do czasu urodzenia dziecka. Ubezpieczona, jak zeznała w dniu 17 maja 2016r., do lipca 2015r. mieszkała w Szwajcarii z rodziną, stąd zastrzeżenia budzi twierdzenie, że działalność w Polsce miała być jej źródłem utrzymania.

Wskazane okoliczności uzasadniają ustalenie, że zgłoszenie prowadzenia działalności gospodarczej było czynnością pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. w zw.

z art. 300 k.p. i nastąpiło wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Zasadnie zatem uznał organ rentowy, że ubezpieczona, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 20 maja 2014r.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny na mocy art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie.

/-/SSA M.Pierzycka-Pajak /-/SSA J.Ansion /-/SSA M.Małek-Bujak

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

JR